WYMAGANIA WETERYNARYJNE
PRZY PROWADZENIU „RZEŹNI ROLNICZEJ”

PORADNIK DLA ROLNIKÓW

Wg stanu prawnego na dzień 12 listopada 2026 r.

Opracowano w Głównym Inspektoracie Weterynarii

Celem wydania przepisów rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 20 grudnia 2019 r. *w sprawie niektórych wymagań weterynaryjnych, jakie powinny być spełnione przy produkcji produktów pochodzenia zwierzęcego w rzeźniach o małej zdolności produkcyjnej, położonych na terenie gospodarstw* jest:

- umożliwienie podmiotom produkującym żywność na małą skalę na lokalny rynek, np. w ramach rolniczego handlu detalicznego lub działalności marginalnej, lokalnej i ograniczonej, pozyskiwania mięsa z własnych zwierząt do produkcji żywności na uproszczonych zasadach,
- umożliwienie powstawania nowych rzeźni na terenach, na których obecnie one nie funkcjonują, jak np. na niektórych obszarach górskich,
- wyrównanie szans funkcjonowania rzeźni o małej zdolności produkcyjnej położonych na terenie gospodarstw w stosunku do istniejących już zakładów prowadzących ubój zwierząt na większą skalę,
- umożliwienie konsumentom dostępu do mięsa bezpośrednio ze znanych im gospodarstw.

Poniżej przedstawiono najważniejsze wymagania weterynaryjne przy prowadzeniu "rzeźni rolniczej".

1. Kto może skorzystać z przepisów rozporządzenia dotyczącego wymagań dla „rzeźni rolniczych"?

Z przepisów mogą skorzystać podmioty, które zainteresowane są prowadzeniem uboju na terenie gospodarstwa rolnego i są posiadaczami ubijanych zwierząt gospodarskich, czyli przede wszystkim rolnicy utrzymujący zwierzęta gospodarskie, zainteresowani dokonywaniem uboju tych zwierząt lub ewentualnie rozbioru ich mięsa, na uproszczonych zasadach, w celu wprowadzenia pozyskanego mięsa na rynek na małą skalę. W „rzeźniach rolniczych" można także dokonywać uboju zwierząt, których posiadaczami są inne podmioty utrzymujące takie zwierzęta w gospodarstwie położonym na obszarze tego samego powiatu, w którym jest zlokalizowana ta rzeźnia, lub na obszarach powiatów sąsiadujących z powiatem, w którym zlokalizowana jest ta rzeźnia.

2. Na jakich zasadach może odbywać się sprzedaż mięsa uzyskanego w ramach „rzeźni rolniczych"?

Przepisy nie przewidują odrębnego znakowania mięsa pochodzącego z „rzeźni rolniczych". Jeśli mięso jest uznane za zdatne do spożycia to tusze, półtusze itp. zwierząt gospodarskich kopytnych i ssaków dzikich utrzymywanych w warunkach fermowych są opatrzone owalnym znakiem jakości zdrowotnej albo w przypadku mięsa drobiowego, zajęczaków i ptaków bezgrzebieniowych oraz mięsa pochodzącego z rozbioru na opakowanie nanosi się owalny znak identyfikacyjny. Tym samym produkty pochodzenia zwierzęcego pozyskane w „rzeźniach rolniczych" mogą być wprowadzane na rynek Polski, innych państw Unii Europejskiej oraz państw trzecich w przypadku, gdy właściwe władze państwa trzeciego nie określiły wymagań, które nie będą mogły być spełnione.

Prowadzący rzeźnię rolniczą może dostarczać wyprodukowane mięso do innych zakładów produkcyjnych, np. zakładów przetwórstwa mięsa, podmiotów prowadzących działalność marginalną, lokalną i ograniczoną, zakładów prowadzących handel detaliczny itd. Prowadzący rzeźnię rolniczą może również prowadzić sprzedaż konsumentom końcowym, jeśli założy dodatkowo inną działalność, np. handel detaliczny, rolniczy handel detaliczny, działalność marginalną, lokalną i ograniczoną.

3. Jak wygląda proces zatwierdzania „rzeźni rolniczej"?

„Rzeźnie rolnicze" podlegają procedurze zatwierdzenia analogicznie jak rzeźnie zatwierdzone na rynek Unii Europejskiej.

1) Przed uzyskaniem pozwolenia na budowę lub adaptację istniejących pomieszczeń podmioty zamierzające prowadzić rzeźnię rolniczą są zobowiązane sporządzić projekt technologiczny zakładu i przedłożyć go właściwemu powiatowemu lekarzowi weterynarii w celu zatwierdzenia. Projekt technologiczny składa się z:
   a) części opisowej, zawierającej:
      - określenie rodzaju działalności, z uwzględnieniem rodzaju surowców oraz rodzaju produktów pochodzenia zwierzęcego, które będą produkowane w zakładzie,
      - dane dotyczące maksymalnej tygodniowej zdolności produkcyjnej zakładu,
      - określenie systemu dostawy wody,
      - opis sposobu przechowywania odpadów i ubocznych produktów pochodzenia zwierzęcego,
      - wskazanie planowanej lokalizacji zakładu;
   b) części graficznej – przykładowa część graficzna projektu technologicznego dla "rzeźni rolniczej" stanowi załącznik 1.
2) Wraz z projektem podmiot zamierzający prowadzić rzeźnię rolniczą powinien przekazać powiatowemu lekarzowi weterynarii wniosek o zatwierdzenie projektu, który zawiera:
   - informację o zakresie i wielkości produkcji oraz rodzaju produktów pochodzenia zwierzęcego, które mają być produkowane w zakładzie,
   - wskazanie, z których krajowych środków dostosowujących wymienionych w rozporządzeniu Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 20 grudnia 2019 r. *w sprawie niektórych wymagań weterynaryjnych, jakie powinny być spełnione przy produkcji produktów pochodzenia zwierzęcego w rzeźniach o małej zdolności produkcyjnej, położonych na terenie gospodarstw,* zakład zamierza korzystać.
3) Po ukończeniu procesu inwestycyjnego, co najmniej na 30 dni przed dniem rozpoczęcia planowanej działalności, należy złożyć wniosek do właściwego terytorialnie powiatowego lekarza weterynarii o zatwierdzenie zakładu. Wniosek o zatwierdzenie zakładu musi zawierać:
   1) imię, nazwisko, numer PESEL, miejsce zamieszkania i adres albo nazwę, siedzibę i adres wnioskodawcy oraz numer identyfikacyjny REGON, jeżeli taki numer został nadany;
   2) numer w rejestrze przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym albo numer identyfikacji podatkowej (NIP), albo numer identyfikacyjny w ewidencji gospodarstw rolnych w rozumieniu przepisów o krajowym systemie ewidencji producentów, ewidencji gospodarstw rolnych oraz ewidencji wniosków o przyznanie płatności – w przypadku pomieszczeń gospodarstwa, o ile wnioskodawca takie numery posiada;
   3) określenie rodzaju i zakresu działalności, która ma być prowadzona, w tym rodzaju produktów pochodzenia, które mają być produkowane w tym zakładzie (tylko ubój zwierząt czy również o prowadzenie rozbioru mięsa);
   4) określenie lokalizacji zakładu, w którym ma być prowadzona działalność;
   5) wskazanie, z których krajowych środków dostosowujących wymienionych w rozporządzeniu Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 20 grudnia 2019 r. *w sprawie niektórych wymagań weterynaryjnych, jakie powinny być spełnione przy produkcji produktów pochodzenia zwierzęcego w rzeźniach o małej*

zdolności produkcyjnej, położonych na terenie gospodarstw zakład zamierza korzystać.

4) Działalność można rozpocząć po przeprowadzeniu kontroli zakładu przez powiatowego lekarza weterynarii i uzyskaniu zatwierdzenia lub warunkowego zatwierdzenia rzeźni.

4. Jakie zwierzęta mogą podlegać ubojowi w „rzeźniach rolniczych"?

W „rzeźniach rolniczych" można poddawać ubojowi zwierzęta gospodarskie kopytne (bydło, owce, kozy, konie, świnie), drób (np. kury, kaczki, perliczki, przepiórki, indyki, gęsi), zajęczaki (np. króliki) lub zwierzęta dzikie utrzymywane w warunkach fermowych (np. jelenie, daniele), a także ptaki bezgrzebieniowe (strusie), których posiadaczem jest podmiot prowadzący tą rzeźnię lub inny podmiot utrzymujący zwierzęta w gospodarstwie położonym na terenie tego samego powiatu, w którym położona jest rzeźnia, lub na terenie powiatów sąsiadujących. Rozporządzenie przewiduje limity dzienne i roczne w odniesieniu do liczby zwierząt ubijanych w „rzeźniach rolniczych" z podziałem na poszczególne gatunki lub grupy zwierząt (załącznik 2). W „rzeźni rolniczej" nie można ubijać zwierząt pochodzących ze stad lub gospodarstw, których status epidemiologiczny w odniesieniu do chorób zakaźnych zwierząt uznany zgodnie z przepisami o zdrowiu zwierząt jest niższy od statusu epidemiologicznego gospodarstwa, na terenie którego znajduje się „rzeźnia rolnicza", lub od statusu epidemiologicznego stad zwierząt utrzymywanych w tym gospodarstwie, tzn. jeśli gospodarstwo na terenie którego znajduje się „rzeźnia rolnicza" ma status urzędowo wolny od określonej choroby zakaźnej nie można wówczas ubijać w rzeźni zwierząt z gospodarstw o statusie epidemiologicznym niższym niż status „rzeźni rolniczej" czy statusie zawieszonym (np. przy dodatnim wyniku w kierunku choroby Aujeszkyego u świń lub podejrzeniu gruźlicy bydła, enzootycznej białaczki była czy brucelozy) lub cofniętym statusie urzędowo wolnym od określonej choroby zakaźnej.

Zwierzęta, których dotyczy obowiązek identyfikacji i rejestracji, ubijane w rzeźni rolniczej muszą być prawidłowo zidentyfikowane.

5. Jakie kwalifikacje musi posiadać osoba dokonująca uboju zwierząt?

W przypadku „rzeźni rolniczych" musi to być osoba, która:

1) odbyła szkolenie teoretyczne bez obowiązku odbywania praktyki w rzeźni;
2) zdała egzamin kończący szkolenie przed komisją egzaminacyjną powołaną przez powiatowego lekarza weterynarii właściwego ze względu na miejsce prowadzenia szkolenia;
3) otrzymała *Świadectwo kwalifikacji dla osób pracujących w rzeźniach o małej zdolności produkcyjnej, zlokalizowanych na terenie gospodarstwa rolnego* wystawione przez powiatowego lekarza weterynarii właściwego ze względu na miejsce prowadzenia szkolenia.

Wyżej wymienione świadectwo potwierdza kwalifikacje, w zakresie:

a) obchodzenia się ze zwierzętami i opieki nad nimi przed ich skrępowaniem;

b) krępowania zwierząt w celu ogłuszenia lub uśmiercenia;

c) ogłuszania zwierząt;

d) oceny skuteczności ogłuszenia;

e) pętania lub podwieszania żywych zwierząt;

f) wykrwawiania żywych zwierząt,

w odniesieniu do gatunków zwierząt, do uboju których osoba zyskała kwalifikacje oraz metody ogłuszania wskazanej w świadectwie.

Wzór *Świadectwa kwalifikacji dla osób pracujących w rzeźniach o małej zdolności produkcyjnej, zlokalizowanych na terenie gospodarstwa rolnego* znajduje się pod linkiem https://www.wetgiw.gov.pl/nadzor-weterynaryjny/rzeznie-rolnicze.

6. Jakie wymogi w odniesieniu do struktury i procedur muszą spełniać „rzeźnie rolnicze"?

W rozporządzeniu określono dla „rzeźni rolniczych" specjalne, mniej rygorystyczne wymagania weterynaryjne, w porównaniu do niektórych przepisów unijnych, które dotyczą struktury i wyposażenia zakładu. Wykaz wymagań wynikających z przepisów unijnych oraz odstępstw przewidzianych w rozporządzeniu znajduje się w załączniku 3.

„Rzeźnia rolnicza" jest zobowiązana do spełnienia wymagań dla rzeźni, określonych w przepisach unijnych (m.in. w rozporządzeniu (WE) nr 852/2004, (WE) nr 853/2004 oraz 1099/2009) oraz przepisach prawa krajowego, jeśli w rozporządzeniu MRiRW nie określono, że można skorzystać z odstępstwa. W szczególności „rzeźnia rolnicza" musi posiadać procedury zapewniające bezpieczeństwo mięsa (GHP, GMP, HACCP - z uwzględnieniem zasady elastyczności), jak i spełniać wymagania dotyczące dobrostanu zwierząt, w tym konieczne jest opracowanie pisemnych procedur operacyjnych dotyczących wszelkich czynności związanych z uśmiercaniem zwierząt, wykonywanych w rzeźni, a w szczególności do:

1) przyjęcia zwierząt,
2) obchodzenia się ze zwierzętami i opieki na nimi,
3) unieruchamiania zwierząt,
4) pętania lub podwieszania żywych zwierząt,
5) ogłuszania zwierząt,
6) kontroli ogłuszania,
7) wykrwawiania zwierząt.

Ww. procedury powinny opisywać sposób wykonywania czynności tak aby zminimalizować stres i cierpienie zwierząt, wskazywać postępowanie w przypadku wystąpienia sytuacji awaryjnej (np. niesprawne urządzenie do ogłuszania, zwierzę uległo wypadkowi podczas transportu) oraz sposób monitorowania skuteczności ogłuszania.

7. Jakie inne przepisy należy brać pod uwagę przy prowadzeniu „rzeźni rolniczej"?

1) Przepisy o zdrowiu zwierząt, czyli przepisy obejmujące m.in zwalczanie chorób zakaźnych oraz zapobieganie ich rozprzestrzenianiu (w szczególności w odniesieniu do chorób takich jak afrykański pomór świń w przypadku świń czy grypa ptaków, rzekomy pomór drobiu w przypadku drobiu).
2) Przepisy o ochronie zwierząt (dobrostan, w tym dobrostan w transporcie i przy uboju) – dodatkowe informacje na temat wymagań w tym zakresie opisane zostały w załączniku 4).
3) Przepisy o systemie identyfikacji i rejestracji zwierząt:
   a) rzeźnie rolnicze, w których planowany jest ubój bydła, owiec, kóz i świń podlegają obowiązkowi zgłoszenia do kierownika biura powiatowego Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa (ARiMR) w celu nadania numeru rzeźni. Kierownik biura wydaje w ciągu 7 dni od dnia zgłoszenia zaświadczenie o nadanym numerze. Zgłoszenie powinno nastąpić nie później niż w dniu uboju pierwszego